

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Richarda Bureša na neverejnom zasadnutí konanom 26. marca 2015 v Bratislave v trestnej veci proti obžalovanému **B. A. a spol.** pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné o sťažnosti obžalovaného B. A. proti uzneseniu sudcu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 27. februára 2015, sp. zn. BB-3 T 3/2008 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného B. A. **s a z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením Špecializovaného trestného súdu z 26. januára 2015, sp. zn. BB-4 Nt 4/2013 podľa § 394 ods. 1 Tr. por. per analogiam z dôvodu v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o konaní pred ústavným súdom bola okrem ďalších tam vymenovaných odsúdených aj u odsúdených B. A. a M. P. povolená obnova konania vo veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3 T 3/2008 a v zmysle § 400 ods. 1 Tr. por. bol u týchto odsúdených zrušený výrok o treste rozsudku Špeciálneho súdu sp. zn. BB-3 T 3/2008. U odsúdeného B. A. bol zrušený súhrnný trest, ktorým bol súčasne zrušený výrok o treste rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. júna 2007 sp. zn. 2 T 31/2001 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. novembra 2008 sp. zn. 2 To 1/2008 vo vzťahu k B. A., ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok o treste obsahovo nadväzujúce pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením trestu, stratili podklad.

Uznesením z 26. januára 2015, sp. zn. BB-4Nt 4/2013 senát Špecializovaného trestného súdu rozhodol po vypočutí menovaných obžalovaných rozhodol o ich vzatí

do väzby, a to z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., s tým, že väzba začala plynúť 26. januára 2015 o 14.30 hod.

Uznesením Špecializovaného trestného súdu z 27. februára 2015 sp. zn. BB-3T 3/2008 podľa § 79 ods. 1 Tr. por. boli v tomto konaní obžalovaní B. A. a M. P. prepustení z väzby v podstate s odôvodnením, že výkon právoplatne uložených trestov odňatia slobody je treba prioritizovať pred výkonom väzby, pretože stav vecí sa vrátil do štádia, ktoré existovalo pred zrušením výroku o treste rozsudku Špeciálneho súdu sp. zn. BB-3T 3/2008.

Toto uznesenie napadol včas sťažnosťou obžalovaný B. A., ktorý v jej odôvodnení uviedol, že rozhodnutie je nezákonné, pretože rozhodnutie o prepustení z väzby podľa § 79 ods. 1 Tr. por. predpokladá obligatórne prepustenie na slobodu a nie umiestnenie do výkonu trestu odňatia slobody namietal tiež, že konajúci senát nebol oprávnený „prehodnocovať rozhodnutie o väzbe v konaní sp. zn. BB-4Nt 4/2013“.

V ďalšej časti odôvodnenia sťažnosti obžalovaný uviedol, že nie je pravdou, že by sám žiadal, aby mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody, preto tvrdenie uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia, že mu súd takýmto rozhodnutím vychádzal v ústrety považuje za úmyselnú dezinterpretáciu jeho vyjadrení.

Za nezákonné považuje rozhodnutie o jeho prepustení z väzby aj z dôvodu, že doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté o jeho námietke zaujatosti vznesenej voči predsedovi senátu Špecializovaného trestného súdu JUDr. Jánovi Hrubalovi. Súčasne vyjadril názor, že výnimka podľa § 32 ods. 4 Tr. por. neobstojí, „pretože nielen že sa nejedná o úkon, ktorého nevykonanie by mohlo ohroziť účel trestného konania, ale tento úkon vôbec nemohol byť vykonaný“. Napokon obžalovaný vyjadril sťažnostnú námietku, že podľa § 72 ods. 2 Tr. por. mal byť pred rozhodnutím opätovne vypočutý.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu obžalovaný navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a súčasne rozhodol, že predseda senátu JUDr. Ján Hrubala je z vykonávania úkonov trestného konania vo veci sp.zn. BB 3T 3/2008 vylúčený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti obžalovaného podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že senát Špecializovaného trestného súdu rozhodol v predmetnej veci správne, v súlade so zákonom a relevantnou súdnou praxou.

Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný B. A. bol rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. júna 2007, sp. zn. 2T 31/2001 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. novembra 2008, sp. zn. 2 To 1/2008 uznaný vinným zo spáchania trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. zák. v znení zákona č. 183/1999 Z. z., ktorý trestný čin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov. Pre výkon tohto trestu bol zaradený do III. nápravno-výchovnej skupiny. Výkon tohto trestu bol obžalovanému Najvyšším súdom Slovenskej republiky nariadený.

Po právoplatnom rozhodnutí o obnove konania vo veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T 3/2008, kedy došlo k zrušeniu výroku o treste rozsudku v tomto konaní, sa konanie vrátilo do štádia pred uložením súhrnného trestu obžalovanému B. A. a tak, ako to správne konštatoval prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, obnovila sa platnosť a účinnosť nariadeného výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol uložením súhrnného trestu zrušený.

Za takéhoto stavu, po rozhodnutí súdu o vzatí obžalovaného B. A. do väzby /ako aj obžalovaného M. P./, keďže došlo k stretu právoplatne uloženého trestu odňatia slobody s podmienkami väzby, bolo potrebné rozhodnúť o jeho prepustení z výkonu väzby s tým, že nastúpi do nariadeného výkonu trestu odňatia slobody, pretože súčasťou zákonného obsahu základného práva podľa § 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo nebyť vzatý do väzby, či ponechaný v nej, pokiaľ sú dané podmienky pre nástup výkonu trestu odňatia slobody.

Neobstojí preto námietka sťažovateľa, že súd nemôže rozhodnúť o väzbe so spätnou účinnosťou. Naopak, ak dôjde k stretu právoplatného odsúdenia na trest odňatia slobody s podmienkami väzby, musí súd rozhodnúť o prepustení obvineného resp. obžalovaného z väzby a o jeho nástupe do nariadeného výkonu trestu. Rovnako nie je akceptovateľné jeho tvrdenie, že súd na základe ustanovenia § 79 ods. 1 Tr. por. musí obligatórne obžalovaného prepustiť z väzby na slobodu, takáto interpretácia tohto zákonného ustanovenia je značne subjektívna a nekonzekventná. V prípade nevykonaného právoplatne uloženého trestu odňatia

slobody obžalovaného po rozhodnutí o jeho prepustení z väzby nie je možné prepustiť ho na slobodu, ale kontinuálne nastúpi do výkonu trestu odňatia slobody.

Taktiež aj pokiaľ ide o procesný postup pri rozhodovaní o námietke zaujatosti obžalovaného B. A., ktorú vzniesol voči predsedovi senátu JUDr. Jánovi Hrubalovi, súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami. Písomným podaním z 28. januára 2015 /súdu doručeného 6. februára 2015/, obžalovaný vzniesol námietku zaujatosti voči predsedovi senátu, následne konajúci senát Špecializovaného trestného súdu /„3T“/ na neverejnom zasadnutí 11. februára 2015 rozhodol podľa § 32 ods. 3 Tr. por. tak, že jeho predseda senátu nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci proti obžalovanému B. A. vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T 3/2008. Písomné rozhodnutie bolo obžalovanému doručené 25. februára 2015. Následne senát Špecializovaného trestného súdu na neverejnom zasadnutí 27. februára 2015 rozhodol o prepustení obžalovaného z väzby /napadnutým uznesením/. Podaním z 2. marca 2015 /doručeného súdu 3. marca 2015/ napadol obžalovaný toto rozhodnutie sťažnosťou. V danej súvislosti treba zdôrazniť, že súdu nič nebránilo rozhodnúť o väzbe obžalovaného aj pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o nevyhlásení predsedu senátu z vykonávania úkonov trestného konania, a to aj bez vykonania jeho výsluchu. Súd konal rýchlo a plynule v súlade s ustanovením § 32 ods. 4 Tr. por., tak ako na to poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia. S jeho právnou argumentáciou uvedenou v dôvodoch napadnutého uznesenia sa Najvyšší súd Slovenskej republiky plne stotožnil a v podrobnostiach na túto poukazuje, bez potreby ju opakovať. Postup, ktorý zvolil Špecializovaný trestný súd v posudzovanom prípade je teda aj v tomto smere plne lege artis.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obžalovaného B. A. nepovažoval za dôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. marca 2015

**JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Sylvia Machalová